

BESTUURSMEEDEDELINGEN

Op 27 februari 1977 overleed te Putten mevrouw A.J.Visser-Helders. Uit de nalatenschap van mevrouw Visser ontving de vereniging een legaat van f 5000,--. Het bestuur heeft gemeend dit bedrag te moeten bestemmen voor de uit te geven "Flora van Noordwijk". Deze flora, waaraan door de werkgroep hard wordt gewerkt, zal omstreeks december 1978 verschijnen. Wij menen op deze wijze een gepaste bestemming aan dit legaat te hebben Gegeven.

Winterprogramma 1977-1978.

29-30 december	Ganzenexcursie Friesland. Excursieleider H.Verkaide, van Limburg Stirumstraat 40.
6 januari 1978	Waarnemersvergadering ten huize van W.Baalbergen, Schoolstraat 15.
23 januari 1978	Ledenvergadering in de Kuip, Noordwijk-Binnen. Op het programma staat een lezing over het wel en wee van de Visserij.
3 maart 1978	Waarnemersvergadering ten huize van H.Verkaide, van Limburg Stirumstraat 40.
7 april 1978	Jaarvergadering in Verenigingsgebouw. Hoofdstraat. De heer Cor de Groot zal een lezing met dia's houden over IJsland.
april 1978	Start Groene Cursus, 3 à 4 lesavonden met aansluitend een excursie. Nadere mededelingen volgen.
28 april 1978	Waarnemersvergadering ten huize van L.van Duyn, Schoolstraat 23.
2 juni 1978	Waarnemersvergadering ten huize van Rob en Jos Alkemade, Lijnbaanweg 33a.

De waarnemersvergadering worden maandelijks bij een van de leden thuis gehouden. Voor iedere geïnteresseerde staat de deur uiteraard wijd open.

De Strandloper

De eerstvolgende Strandloper (het jaarverslag) verschijnt omstreeks half maart 1978.

Kopy voor dit nummer gaarne vóór 15 februari 1978 inleveren bij de redactie, Schoolstraat 23.

VOGELBESCHERMING

Het rommelt al jaren in de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels. Onze vereniging is ook bij deze grote landelijke vereniging aangesloten. We meenden dat we bij bepaalde acties of problemen terug konden vallen op deze grote broer. In 1972 is door een werkgroep serieus geprobeerd de talrijke vogelbeschermingsverenigingen, vogelwachten of hoe ze ook mogen heten, onder de beschermende vleugels van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels te brengen. Op de vergadering in Utrecht, waar deze vorm van samenwerking werd voorgesteld, waren de meeste verenigingen blij met dit initiatief, ondanks het feit dat een klein gedeelte van de zelfstandigheid misschien opgeofferd moest worden. Daarna bleef het stil. Er gebeurde niets. Aan de grote broer bleek men in de praktijk niets te hebben. Door bestuurswisselingen ging de Vereniging meer lijken op een verlengstuk van de Nederlandse Jagersvereniging. We hebben serieus overwogen om voor het lidmaatschap te bedanken. Een aantal meende echter dat, wilde men iets doen aan de onhoudbare toestand van de Nederlandse Vereniging, het bezoeken van vergaderingen en daar je mening naar voren brengen de juiste oplossing is. We hebben inderdaad voor dit laatste gekozen.

We menen er goed aan te doen de brief van de heer Strijbos in de Strandloper te publiceren.

We hopen dat de Nederlandse Vereniging tot inkeer komt en dat de draad van 1972 weer opgepakt wordt en uitgewerkt wordt. Daar kunnen wij als vogelbeschermingsvereniging mee werken.

Heemstede, 15 september 1977

Geacht Vogelbeschermingslid,

Ongetwijfeld hebt u gemerkt dat het de laatste tijd nogal rommelt binnen onze vereniging. Als u op een van de laatste vergaderingen bent geweest, hebt u gemerkt dat het zelfs nog erger rommelt dan uit de verslagen in de Lepelaar blijkt. Wellicht hebt u de indruk gekregen dat op onze vergaderingen de sfeer wordt verpest door een zeer klein aantal leden, die hun eigen stokpaardjes berijden en de werkelijk belangrijke zaken alleen maar in de weg staan.

Ik ben er echter van overtuigd, dat de oorzaak moet worden gezocht in het beleid en de vergadertechniek van het huidige bestuur. Het aantal intriges en fouten vraagt zo langzamerhand om een nieuwe wind.

Mede oorzaak hiervan is het feit, dat men heeft getracht een bestuur van zo breed mogelijke samenstelling te krijgen. Zo is bijvoorbeeld de voorzitter van de jagersvereniging lid van het hoofdbestuur en wilde men ook de felste tegenstanders van de jacht in het bestuur vertegenwoordigd zien. Het lijkt mooi, maar betekent wel dat soms een groep binnen het bestuur een duidelijk standpunt van de vereniging in de weg staat. Zo werd ook Vogelbescherming om advies gevraagd bij de modernisering van de Jachtwet. De Minister wilde de jacht op Goudplevieren en ganzen met netten (voor de consumptie) verbieden. Wat zegt nu onze vereniging? Voor u en mij zou het eenvoudig zijn. Vogelbescherming beschermt vogels waar zij kan, punt uit. Maar nee, het bestuur adviseert dit maar te laten voortbestaan, met slappe argumenten en zonder de leden in kennis te stellen. Na eindeloos geharrewar krijgen enkele leden het bestuur tijdens een vergadering zover, dat de brief in de Lepelaar wordt gepubliceerd en het advies wordt ingetrokken. In de Lepelaar verschijnt een bericht dat dit op tijd is gebeurd (vijf maanden na de vergadering!), zodat de Tweede Kamer commissie er nog rekening mee kan houden. Dit is een gewone onwaarheid, als men weet dat bestuurslid Tuijman ook lid is van deze commissie, en dus wist dat het definitieve rapport de dag na het verzenden van de brief bij de Minister moest worden ingeleverd! Het verhaal van het tijdschrift volgt een soortgelijke lijn. Het Vogeljaar is altijd bereid geweest, alles wat van Vogelbescherming kwam, op te nemen. Echter, niet alles wat het Vogeljaar publiceerde, zinde het bestuur van Vogelbescherming. Daarom moest er een nieuw tijdschrift komen. Het ziet er aantrekkelijk uit en de artikelen staan op een hoog peil, maar zouden ook in het kader van Vogeljaar, passen, waarmee men jammerlijk genoeg niet tot overeenstemming kon komen. Vele leden zien hierin een verspilling van krachten en onnodige concurrentie en betreuren dat terecht.

Het blijkt, dat enkele mensen van het bestuur, onvoorbereid en in een geval zelfs belanghebbend bij een nieuw tijdschrift, op het Vogeljaar zijn afgestuurd. Geen wonder dat er geen overeenstemming komt. De vergadering wil een serieuzere poging.

Het bestuur geeft inmiddels wel het nieuwe tijdschrift uit, onder een andere naam en wel in afwijking met de gemaakte afspraak. Het bestuur deelt de leden mede, dat voor het nieuwe tijdschrift de contributie niet verhoogd hoeft te worden. Later blijkt dat de contributie met f 10,-- verhoogd dient te worden. Sinds ik mij opgaf als lid van Vogelbescherming heb ik haar ontwikkeling met grote aandacht gevolgd en ik kan zeggen dat ik mijn hart aan deze vereniging heb verpand. Dat er de laatste tijd ernstige strubbelingen voorkwamen, ze kwamen tot uitdrukking in de laatste ledenvergaderingen, heeft menigeen gegriefd, maar waren een gevolg van het gevoerde beleid. Dat het bestuur de kans niet heeft benut om het vangen van ganzen en Goudplevieren te verbieden heeft verbittering onder de "dissidenten" gebracht. Het is te wensen dat men bij de wijziging van de statuten een wijs beleid zal weten te voeren, waarbij eerlijkheid, openheid wijsheid en het in acht nemen van de democratische spelregels de doorslag zal moeten geven. De wijziging van de statuten mag niet tot gevolg hebben dat de "dissidenten" buiten spel worden gezet en monddood gemaakt worden.

De komende ledenvergaderingen zullen van het grootste belang zijn!

Met vriendelijke groet

Jan P. Strijbos
Erelid van de Nederlandse Vereniging
tot Bescherming van Vogels.